

2. Курбас Л. Шляхи «Березіля» і питання фактури. Тернопілля'97: Регіон. річник. — Тернопіль, 1997. — С. 401–402.
3. Курбас Л. Театральний лист. Укр. театр. — 1989. — №1. — С. 23–26.
4. Курбас Лесь. Енциклопедія українознавства. — Львів, 1994. — Т. 4. — С. 1238–1239.
5. Революціонер українського театру. Лесь Курбас. URL: <https://uinp.gov.ua/informaciyni-materialy/vchytelyam/metodychni-rekomendaciyi/revolyucioner-ukrayinskogo-teatru-les-kurbas>

Стогній Д.В.,

студентка IV курсу кафедри музичного та хореографічного мистецтва ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Сапак Н.В., кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри дизайну ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв, Україна

ОБРАЗ КАТЕРИНИ З ОДНОЙМЕННОЇ ПОЕМИ Т.ШЕВЧЕНКА, ЯК УСОБЛЕННЯ ТРАГІЧНОЇ ДОЛІ ЖІНОК-ПОКРИТОК ТА ВІДОБРАЖЕННЯ ЦЬОЇ ТЕМИ У ХОРЕОГРАФІЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

У сучасному соціумі існує думка, яка стверджує, що жінка — тендітна та слабка стать, тож відношення до неї повинно бути особливим. Але якщо поглянути історію життя простих українців у минулому, стає зрозумілим те, що в той час особливого ставлення до жінок не було.

Доля жінок-покриток досить складна, тому що вони залишаються одні з дитиною. Відчувають себе покинутими, зруйнованими і нікому не потрібними. Розуміють, що дитина стане тягарем для можливого потенційного чоловіка і він відвернеться. Оточення теж не могло сприймати їх, тому що в ньому закладено певні правила та моральні установи, що не дозволяли людям навіть допомагати таким дітям. Проте як можна навіть задумуватись про те, щоб покинути своє дитя, материнський інстинкт і невимовна любов до немовляти ніяк не допустять цього. Отже, у жінки-покритки водночас присутнє бажання дати малюку все краще, виховати достойну людину і розуміння того, що це майже неможливо. Всі ці аспекти породжують сумніви, зневіру, у матерів опускаються руки і не всі можуть продовжувати невимовно тяжкий шлях. Але, на щастя, ті часи минули і сучасність більш терпима до таких жінок, а інші люди їм допомагають.

ОБРАЗ КАТЕРИНИ З ОДНОЙМЕННОЇ ПОЕМИ Т.Г. ШЕВЧЕНКА, ЯК УСОБЛЕННЯ ТРАГІЧНОЇ ДОЛІ ЖІНОК-ПОКРИТОК

Тарас Григорович Шевченко залишив після себе неймовірно яскраву та насичену творчу спадщину. Не дивлячись на те, що він найбільше відомий як поет, не будемо забувати, про чудові прозові, художні та драматичні твори. У творчості Кобзаря актуальне місце займає тема долі українських жінок. «Катерина» присвячена саме темі самотніх матерів..

Поема Тараса Григоровича оповідає читачу про долю дівчини-покритки Катерини. Шкода, проте така трагедія була типовою для тогочасного українського народу. Письменник, котрий дуже переймався долею рідного краю, не оминав цю тему.

З назви ми розуміємо, головна героїня поеми - жінка. Досить яскравий і прекрасний персонаж. Красива, працьовита, щира та чесна – все це про Катерину.

Страшно уявити, через що довелося пройти Катерині. Часто, коли читаєш цікавий твір, забуваєш, що люди там — лише персонажі, що вигадав автор, але одразу спадає на думку те, що таких дівчат у сучасній Шевченку Україні були тисячі. Тому події, які змалював Шевченко в поемі, це не тільки художній вимисел, а й узагальнення реальних подій.

Т. Шевченко розкриває проблему жінок-покриток в українському суспільстві XIX ст. через образ Катерини. Таким чином він показує духовну силу, чистоту українських жінок та їх прагнення перемогти обставини.

КОНФЛІКТНА ЛІНІЯ НЕСПРИЙНЯТТЯ КАТЕРИНИ

В поемі дуже виражені почуття та горе батьків героїні. Віковічні традиції, змушують їх зректися доньки, прогнати її. Автор співчуває їм, правдиво змальовуючи їх психологічний стан. Спокусник зображається спогадами Катерини та авторською мовою. Один лиш раз ми бачимо його з Катериною в лісі. Він жорстокий та бездушний чоловік, що за думкою автора, є уособленням горя, яке несе пихате панство народів.

Катерину прогнали з дому батько та мати і вона з немовлям, самотня, без грошей і теплого одягу іде з села шукати коханого. Дівчина поневірялась, потерпала від холоду і голоду та все таки знайшла свого кривдника. Проте він зробив вигляд, що не знає її та оєж вигнав. Катерина не витримала приниження та прийняла найтяжче у своєму житті рішення, залишаючи дитя на дорозі. Тож, можемо сказати, що героїня схилилася перед обставинами, але засуджувати її за це не гідно.

ВИКОРИСТАННЯ СЮЖЕТУ ПОЕМИ «КАТЕРИНА» Т.Г. ШЕВЧЕНКА У ОПЕРІ, КІНО, ТЕАТРІ ТА БАЛЕТІ

1. Опера «Катерина» — опера на 3 дії українського композитора Миколи Миколайовича Аркаса.

Опера «Катерина» написана у 1891 році, проте 5 р. твір лежав у цензурних відомствах Москви та Києва. Тільки у 1897 р. опера побачила світ у Миколаєві за рахунок самого автора. Обкладинкою видання стало тільки прізвище Тараса Шевченка, авторство музики і лібретто приховані криптонімом «Н. А. ...ъ», а зверху присвята: «Любій, незабутній моїй жінці Олесі»:

Коли створювалася партитура Микола Миколайович обробив і використав майже 400 народних українських пісень, що вони з дружиною зібрали в селах Миколаївщини та Полтавщини, почуті від кобзарів і бандуристів. Текст лібрето писав сам. Нову літературну обробку лібретто здійснив у 1963 році Діодор Бобир..

2. Екранізація

Одними з кращих екранізацію твору Тараса Шевченка "Катерина" показали від Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. Фільм тривалістю 20 хвилин, але неймовірно захоплюючий та вартий уваги!

3. Опера-балет Олександра Родіна

Опера-балет «Катерина» Олександра Родіна за мотивами творів Тараса Шевченка - наймасштабніша за часів Незалежної України постановка театру за ексклюзивною музикою та лібрето.

Важливу роль відведено і хореографії. Саме пластичне бачення хореографа-постановника «Катерини» Олексія Склярєнка допоможе створити відчуття того, що люди, так само, як природа, є частиною єдиного світу.

А ще нова постановка «Катерини» в Одеській опері це – сучасне режисерське рішення; понад сотня виконавців одночасно на сцені; майже тисяча ексклюзивних костюмів; автентичні музичні інструменти, що виготовлені на спеціальне замовлення; унікальні сценічні декорації.

Хореографічна постановка Сергія Макарова на балет Павла Вірського «Катерина»

Велика хореографічна картина, виконана академічним ансамблем танцю України ім. П. Вірського, неймовірно точно передає всю чуттєвість та трагічність поеми Шевченка танцем. Це етнічно, професійно та видовишно. Найбільше вражає масштабність. Різноманіття лексичної техніки вражає, адже балетмейстер вклав стільки зусилля на пошук, вивчення та створення автентичної композиції з нотками певних регіональних особливостей.

Підсумовуючи все вище сказане, можна дійти висновку, що тема піднята Тарасом Григоровичем була і буде актуальною. Вона надихає та чіпляє почуття глядачів, і не важливо балет це чи кінематограф, опера чи хореографічний номер. Цей твір викарбувався болючим клеймом не лише в історії української літератури, але й у суспільстві, його рядки цитують і зараз: «..Кохайтеся чорнобриві та не з москалями...»[поема «Катерина» Т.Г. Шевченко 1839р., сторінка 1]. Радують те, що в сучасній Україні від дівчат та жінок-покриток не відвертаються, не засуджують та не звинувачують, а навпаки створюють фонди, організації, що допомагають матерям, що опинилися в скрутному становищі. Хореографічна сторона цього твору не так поширена, але ті представлені роботи, що має у своїй скарбниці українське мистецтво чарує глядачів неймовірною технікою та багатим лексичним наповненням.

Список використаних джерел:

1. [/ukrlit.net/https://ukrlit.net/tvory/3002.html](https://ukrlit.net/tvory/3002.html)

2. /ZNOclub.com/https://znoclub.com/pidgotovka-do-zno/1206-ekranizatsiya-tvoru-katerina-t-g-shevchenka.html
3. /uk.wikipedia.org/https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B8%D0%BD%D0%B0_(%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B0)
4. /ZNOclub.com/ https://znoclub.com/pidgotovka-do-zno/1206-ekranizatsiya-tvoru-katerina-t-g-shevchenka.html
5. /Operahouse.od.ua/ https://operahouse.od.ua/press-releases/pres-reeliz-kateryna/

Терещенко А. В.,

студент IV курсу кафедри івент-менеджменту та соціальних комунікацій ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Гололобов С.М., кандидат наук з державного управління, доцент з наказу кафедри івентменеджменту та соціальних комунікацій ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв, Україна

РЕГІОНАЛЬНЕ СОЦІОКУЛЬТУРНЕ ПРОЄКТУВАННЯ У КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ КУЛЬТУРИ

Сьогодні у контексті завершення вітчизняної реформи децентралізації змінюється актуальність напрямів здійснення державної політики у сфері культури, а саме актуалізується значення регіональної культурної політики. З урахуванням нових викликів що постали перед українською державою на передній план виходить проблема розробки нових механізмів регіональної культурної політики на всіх її рівнях, що потребує глибокого та всебічного аналізу її теоретико-методологічних підстав, уточнення її цільової установки, чіткого визначення об'єкта та суб'єкта, механізмів їхнього взаємозв'язку та взаємодії тощо.

Основна мета регіональної культурної політики полягає у стимулюванні процесів самоорганізації культурного життя, створення умов для оптимального саморозвитку культури шляхом найкращого використання економічних механізмів, культурного потенціалу, матеріальних та людських ресурсів конкретної території. Одним із інструментів здійснення регіональної культурної політики виступає регіональне соціокультурне проектування.

На регіональному рівні прослідковується органічний зв'язок соціокультурного проектування та культурної політики: соціокультурне проектування постає, як